

Vize Těla Kristova v času konce

Mé poselství začíná 25.7.1961, kolem 2:30 ráno ve Winnipegu, Kanada. Zrovna jsem usnul, když my Bůh dal zjevení. To zjevení se opakovalo třikrát, přesně stejně v detailech. Byl jsem tak pohnut tímto zjevením, že to změnilo můj celý pohled na tělo Kristovo a na služebnostech v času konce.

Před pár týdny jsem dostal dopis od jednoho evangelisty v Africe, kterého jsme podporovali v Nairobi. Tento muž a jeho žena cestovali k jezeru Tanganika. Neuměli číst ani psát. Po cestě jeli přes malou vesnici kde probíhala evakuace kvůli smrtelné nemoci která se rozšířila. Ptal se vesničanů co se děje a jedni mu řekli že jejich rodiče před třemi dny náhle zemřeli. Báli se vstoupit do chýše a tak tam nechali rodiče ležet. S ženou vešli do chýše kde ten muž a žena už leželi tři dny mrtví. On jednoduše vztáhl ruku a řekl: „Ve jménu Pána Ježíše Krista přikazuji aby se život vrátil do vašeho těla.“ Tyto dva pohané kteří nikdy nepoznali Ježíše jako svého zachránce okamžitě vstali a ihned začali chválit Boha. Duch a moc Boží ihned vstoupili do jejich životů.

Nám se to může zdát jako vzdálený ideál, ale to je začátek služebností posledních časů. Bůh si vezme ty co nic nejsou, ty neznámé. Vezme muže a ženy a vylije na ně svého ducha. Ve Skutcích čteme že „v posledních dnech,“ Bůh řekl, „Já vyliji svého ducha na každé tělo....a dám divy nahoře na nebi a znamení dole na zemi...Slunce se obrátí v temnotu a měsíc v krev, než přijde Pánův den, veliký a skvělý.“ (Sk. 2:17-20) (Je to citace s třetí kapitoly proroka Joela.)

Jak jsem měl to vidění po tom co jsem usnul, tak jsem najednou byl vysoko nad zemí. Najednou jsem viděl celou zemi. Každý národ na zemi jsem viděl. Poznal jsem každou zemi a mnoho měst které jsem navštívil a skoro jsem se třásl jak jsem viděl tu velkou vizi a v ten moment se začalo blýskat a hřmít.

Na zemi jsem viděl něco co vypadalo jako ohromný obr. Jeho nohy se zdáli být až u severního pólu a jeho hlava u jižního. Jeho paže se rozprostírali od oceánu k oceánu. Ani jsem příliš nerozuměl jestli to je obr nebo snad hora. Najednou jsem poznal, že je to obr protože se snažil zvednout svou hlavu. Chtěl žít ale jeho tělo bylo pokryto nánosy od hlavy až k patě. Viděl jsem jak se hýbe a skoro se zdálo že se zvedá a pak od něj utíkalo tisíce malých stvoření. Ohavná stvoření od něj prchali, ale když se uklidnil tak se opět vrátili.

Najednou ten obr vztáhl jednu ruku k nebi a pak druhou a ty bytosti od něj prchali pryč do temna noci. Pomalu začal vstávat a jeho hlava a ruce byli až v oblacích. Jak se postavil na nohy tak se zdálo že ty nánosy špíny z něj opadaly. Zvedl své ruce až do oblak jako když vzdává chválu Bohu.

Najednou byl každý mrak stříbrný, nejkrásnější stříbro jaké jsem kdy viděl. Byl jsem velmi rozrušen a nadšen když jsem se na to díval a volal jsem k Bohu aby mi ukázal co to znamená. Cítil jsem silně Boží přítomnost i když jsem spal.

A z těch mraků najednou padaly velká kapky tekutého světla a dopadaly na toho obra. Pomalu, pozvolna se ten obr začal rozpouštět, začal se rozpouštět do země až se zdálo že pokrývá celou zemi a velký déšť se začal snášet. Tekuté kapky světla začaly zaplavovat celou zem a z toho obra se stali miliony lidí po celém světě. Ty lidé stáli, zvedali ruce a chválili Boha.

V ten moment zahřmělo z nebe a viděl jsem postavu v zářivě bílém. Neviděl jsem obličej ale věděl jsem že je to Pán Ježíš. On natáhl svou ruku a dotýkal se lidí a celých národů. Světlo teklo z jeho rukou na lidi a oni byli zmocnění a šli ve jménu Pána.

Nevím jak dlouho jsem se na to díval ale zdálo se že to byli dny a týdny. Jak Ježíš vztahoval svou ruku tak došlo k neštěstí. Mnoho lidí odmítlo toto Boží pomazání a povolání. Viděl jsem muže a

ženy které jsem znal, ty o kterých jsem myslel že určitě přijmou Boží povolání. Ale jak vztahoval svou ruku někteří sklopili hlavu a začali couvat. Každý z těchto lidí jakoby pak mizel v temnotě. Temnota je všude pohlcovala.

Ty lidi které on pomazal byli ze všech částí světa a šli kupředu ve jménu Pána. Viděl jsem lidi kteří byli paralyzovaní a nemocní a slepí a hluchí. Když se k nim Pán vztáhl aby je pomazal tak se uzdravili a šli kupředu!

A ten zázrak byl že ti lidé také vztáhli své ruce jako Pán a na jejich rukou byl ten stejný oheň jako na jeho. Říkali, „dle mého slova bud uzdraven.“

Jak ti lidé pokračovali v této mocné službě posledních časů, tak jsem si plně neuvědomoval co to je a ptal jsem se Pána co to znamená. On řekl, „To je to co udělám v posledních dnech. Obnovím vše co červ a housenka zničili. Můj lid vyjde v posledních časech, jako mocná armáda přes celou zem.“

Jak jsem byl velice vysoko tak jsem viděl celou zem. Díval jsem se na ty lidi jak se pohybují po celé zemi. Najednou byl muž v Africe, který byl v momentě přenesen Božím Duchem do Ruska, nebo Číny, nebo Ameriky, nebo jiného místa a opačně. Tito lidé byli po celém světě a prošli ohněm, nemocí i hladomorem a nic je nezastavilo.

Rozlícený dav k nim přišel se zbraněmi v ruce a jako Ježíš prošli prostředkem a dav je nemohl najít. Když vztahovali své ruce tak byli nemocní uzdravováni a oči slepých otevřeny. Poté co jsem o vizi mnohokrát přemýšlel jsem si uvědomil že jsem nikdy neviděl církev nebo denominaci, ale tito lidé šli ve jménu Pána pánů. Haleluja!

Desítky tisíc i milionů lidí přicházelo k Pánu Ježíši Kristu, když tito lidé zvěstovali zprávu o království, o přicházejícím Božím království, v této poslední hodině. Byla to veliká sláva, ale byli tam i ti kteří to odmítali a byli rozlobení a pokoušeli se napadat ty kteří přinášeli tu dobrou zprávu.

Bůh ukáže světu svou moc v této poslední hodině jakou svět doposud neviděl. Viděl jsem ty Boží služebníky po celém světě a když jeden zakopl a upadl další přišel a zvedl ho. Nebylo tam nic z „velký Já“ a „malý ty“, ale každá hora byla srovnána a údolí zvednuto. Všichni měli jedno společné, měli svatou lásku která z nich plynula jak společně pracovali a žili spolu. Ježíš byl tématem jejich života. Bylo to tak nádherné až jsem brečel i smál se.

Z nebe samotného se vylévali ohromné vlny tekutého světla a padali na velká shromáždění a ty zvedaly své ruce a zdálo se že chválili Boha hodiny i dny, tak jak na ně sestoupil Boží Duch. Bůh říká „vylíj svého Ducha na všechny lidi,“ a to přesně se dělo. A pro každého kdo dostal tuto moc a pomazání od Boha a jeho zázraky to nepomíjelo.

Mluvili jsme o znameních a zázracích a nemohl jsem potlačit slzy když jsem četl dnes ráno dopis od našich pracovníků v Africe. To je pouze začátek, když jeden „úplně neznámý“ muž vztáhl své ruce a řekl, „Ve jménu Ježíše Krista nařizuji aby se život vrátil do tvého těla.“ Znovu jsem se modlil, „Bože vím že ten čas se již blíží!“

A pak jsem opět viděl velké pronásledování které se zdálo přicházet ze všech úhlů.

Najednou znovu silně zahřmělo s ozvěnou po celém světě a slyšel jsem hlas, „Toto je můj lid, to je moje milovaná nevěsta.“ Když ten hlas promluvil viděl jsem jak se na zemi otevírají hroby a svatí po celém světě ze všech období vstávali. Jak vstávali z hrobů tak lidé přicházeli ze všech směrů a znovu jsem viděl že vytváří ohromné tělo. Bylo to mnohem velkolepější než bych si kdy dovedl představit.

Jak se to tělo najednou začalo formovat, nabíralo tvar toho velkého obra, ale tentokrát byl jiný. Byl oblečen v zářivě bílé. Lidé všech věků tvořili to tělo a to pomalu rostlo až do nebe. Najednou Pán Ježíš přišel a stal se hlavou a slyšel jsem další hromobití a něm hlas který říkal, „To je moje milovaná nevěsta na kterou jsem čekal. Ona vyjde prozkoušena ohněm. To je ona kterou jsem miloval od začátku času.“

Jak jsem se díval tak mě zaujalo něco daleko na severu. Viděl jsem něco co vypadalo jako zkáza: muži i ženy v zoufalství a naříkající a hroučící se budovy. Pak jsem slyšel znovu hlas který říkal, „Nyní je můj hněv vyléván na povrch země.“ Od končin celé země byl Boží hněv vyléván a zdálo se jakoby veliké proudy Božího hněvu. Vzpomínám si na to jako kdyby se to stalo před chvílí. Třásl jsem se když jsem viděl jak města a celé národy podléhaly destrukci.

Slyšel jsem nářek a bédování. Lidé se ukryvali v jeskyních a jeskyně v horách se otevřeli. Lidé skákali do vody, ale nemohli se utopit. Nebylo nic co by ukončilo jejich trápení. Pak jsem se znovu podíval na tu nádhernou podívanou, to tělo oblečeno v zářící bílé. Pomalu se začalo zvedat ze země a pak jsem se probudil. Viděl jsem čas konce - poslední hodiny. Znovu 27. července ve 2:30 ráno se ta vize opakovala, přesně tak jako dříve.

Můj život byl proměněn když jsem si uvědomil že žijeme v tom posledním čase. Po celém světě Bůh pomazává lidi touto službou. Nebude to doktrína. Nebude to „církevnictví“. Bude to Ježíš Kristus. Budou zvěstovat slovo Boží a budou říkat, „Slyšel jsem to tolikrát ve vizi a dle mého slova stane se.“

Tommy Hicks v roce 1961